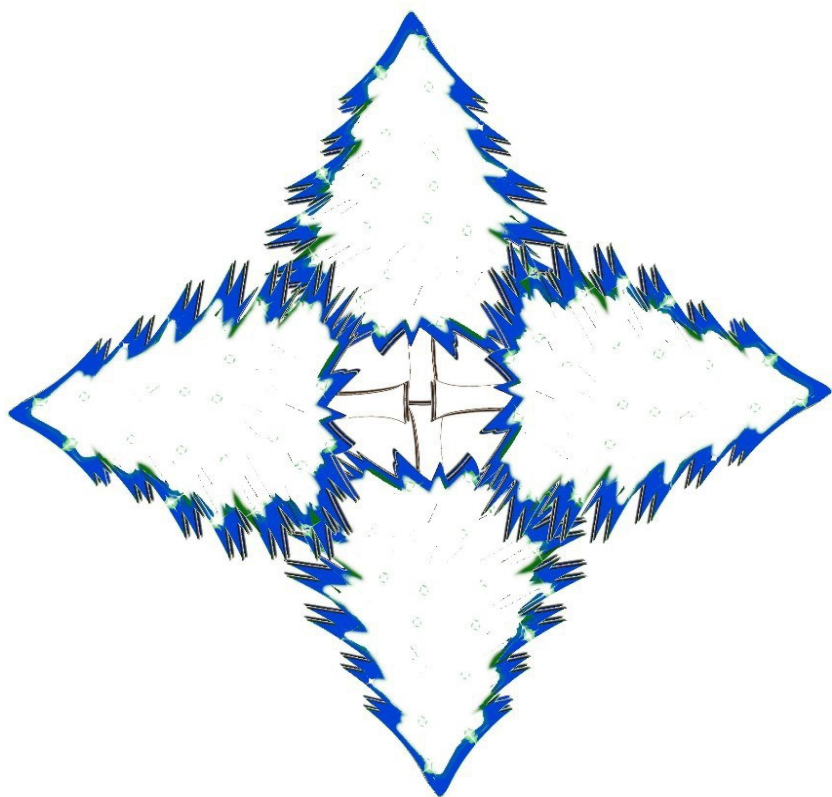

Operaatio Joulupukki

Jaana Aalto

Venäläiset tontut ryöstävät Joulupukin, käyvät sieppaamassa hänet avaruusaluksella joulukiireiseltä Korvatunturilta. He jättävät pommin, jonka räjähdys 23 tunnin kuluttua tuhoaa tunturin, ellei vaatimuksiin suostuta.

Räjähdys tappaisi tuhannet Korvatunturin tontut, kaikkialla; aika tulisi tonttuihin, tekisi heistä tavallisia kuolevaisia. Tonttujen energiakeskusten värähtelytaajuus mahdollistaa pitkän iän, tonttumaan ajattomuuden.

Jäljet johtavat sitten Ruotsiin, Gävlen kaupungin alla olevaan tonttumaailmaan, jossa suomalaisetkin tontut ennen asuivat. Ryöstössä mukana myös puolimaailma, peikoista, maahisista, kouvoista yms. kummajaisista ja rikollisista tontuista muodostunut häikäilemätön yhteisö.

Kuka on ryöstön suunnittelija? Mitä Pukista halutaan? Koko tonttumaailma kaikkialla vaarassa romahtaa, joulusta tulossa tavallinen pyhä ilman Pukkia.

Tonttumaan ja Suomen valtion avunantosopimus.

Mustan Valon miekka? Energiakeskus Japanissa?

Mitä tekee prinsessa Madeleine Ruotsin tonttumaassa?

Pekka joutuu hurjaan ja vaaralliseen seikkailuun yrittäessään pelastaa Korvatunturin ja Joulupukin. Hän tutustuu tonttujen huikeaan maailmaan ja heidän historiaansa, energioihin ja teknisiin ihmeisiin, joita scifielokuvat jäljittelevät.

Miten Pukki ennättää jakaa lahjat niin lyhyessä ajassa?

Se edellyttää ajan arvoituksiin ja maailmankaikkeuden mysteereihin perehtymistä. Korvatunturi 6.3 -päivitys, vihdoin. Tonttumaailman vääristelemätön ja hämmästyttävä todellisuus paljastuu lopultakin. Meillä kiistämättä on maailman ainoa oikea Joulupukki.

Fantasiaa, tietoa, jännitystä, huumoria kaikenikäisille.

www.jaanaaalto.ga

Kotkan tyttöi ilman siipii (2016)

raju, ronski tyttöenergiaa tihkuva dekkari

Sexodus (2017)

eroottinen rikostarina, K-18

OPERAATIO

JOULUPUKKI

2. painos

© 2018 Jaana Aalto

Kansi: J. A. Fotosearch. Gävle Goat - Tomiwoj
Sith Jedi Santa Claus - Mário Fernandes

Logo: J. A.

Taitto: J. A.

Checkup: Väinö Kiy

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528001003

OPERATIO
JOULUPUKKI

Jaana Aalto

Alus ilmestyi Korvatunturin ilmatilaan, hiljensi nopeuttaan kuin suuren linnun liidoksi, kaartoi kaukaa ja laskeutui alemmaksi. Se kiersi tunturin, hidasti vielä vauhtiaan ja alkoi äänettömästi lähestyä keskimmäistä huippua.

Vuoren kolmiosainen laki kimmelteli kirkkaassa auringonpaisteessa, hanki häikäisi ylärinteillä, alhaalla puiden oksat heijasivat valkoista taakkaansa. Aluksen sisällä tontut vilkaisivat jännittyneinä ja myhäillen toisiaan. Ohjaajan oikealla puolella istuva tarttui mikrofoniin.

- Korvaatunturin johtokeskus. M7-R9-H5 Korvaatunturia kutsuu. Moskoovan tonttumaasta tapaamaan Joulupukkia tullaan. Lento Gotteendi-Giigiidi. Pyytää laskeutumaan päältä.

Tontuista kahdella oli punavihreä haalari, keskellä ohjaajan paikalla olevan kolmannen suoja-asu oli musta ja hänellä oli syvälle otsalle painettu kapeareunainen punainen lierihattu. Hän laittoi käsiinsä erittäin ohuet, läpinäkyvät ja tiukat sormikkaat, kuin lateksiset kertakäyttökäsineet, joiden rannekkeen piilotti huolellisesti hihan alle. Hän katsoi tarkasti, että toisetkin tekivät niin, ja nyökkäsi sitten. Kädestä ei erottanut poikkeavaa, aivan kuin se olisi ollut paljas.

Valkoisen ja vaaleansinisen läikikäs alus, kuin kappale poutapilvistä taivasta, oli pienen pakettiauton muotoinen, kokoinen ja koruinen, vain voimakkaammin keulaa kohden madaltuva. Ulospäin

harmaa ikkuna kiersi alusta sen yläosassa puolen metrin levyisenä raitana; sisältä oli täysin kirkas ja häikäisemätön näkymä ulos, vaikka siellä hanki sokaisi.

Alus jatkoi verkkaista kulkuaan, lähestyi hyvin hitaasti tunturin loivaa ja röpelöistä rinnettä.

Joulupukki kulki avaruusreessä, sormeili ohjainlaitteita, testaili kojeita ja näyttöjä, taputti suurten värähtelykehittimien taajuusmoottoreita, ja hymyili tyytyväisenä.

Kolmen metrin korkuinen, neljän levyinen ja seitsemän metrin pituinen pyöreäkulmainen alus oli maalattu punavalkoisen kirkkaaksi. Keulaa kohden madaltuvana se oli kuin suuri tylppänokkainen avaruussukkulamainen loiva kiila. Takaosa oli täynnä kuvaruutuja ja tietokoneita, monella näytöllä oli kuvia erivärisiksi sektoreiksi lohkotuista maanosista. Näytöillä välähteli tarkka kello; se näytti sekunnit kymmenen miljoonasosan tarkkuudella. Tuollainen kello oli suurenna myös keulassa ja perässä sekä taajuusmoottoreitten luona. Yläpuoli aluksen puoliväliin oli mustaa ikkunaa, nyt siitä oli etummainen neljännes koholla.

- Huomenna pääsen julistamaan joulurauhan maailman lapsille. Ja viemään taikaa lasten sydämiin. Ja -- ja pääsen mannekiiniksi televisiokameroille. Vai onko se joulun rieha jo alkanut? Johan ne Coca-Cola firman joulurekat aikaa sitten starttasivat.

Joulupukin Muori istui kauempana tietokoneen äärellä. Hän keskeytti työnsä hetkeksi, katsoi pää kallellaan Pukkia, kuin äiti lelunsa kimpussa hääräävää lastaan.

Sata metriä halkaisijaltaan olevan puolipallomaisen työhallin katossa kymmenen metrin korkeudessa jättimäiset näytöt välittivät näkymiä ja karttoja eri puolilta maailmaa. Alue oli jaettu matalilla väliseinillä pienimmiksi työskentelypisteiksi, joita tietokoneet, kuvaruudut, kirjat ja kansiot täyttivät. Nyt vain Pukki ja Muori olivat paikalla. Avaruusreki oli lähellä seinää, suuren oviaukon luona.

Muori tuli ja ojensi Pukille muistitikun.

- Siinä loput päivitetyt ohjaintiedot, uudet koordinaatiot automaatille Eurooppaan ja Afrikkaan. Sekä boona-tilan ajan tasauksen hälytykset ja nyt-hetken määritykset ja sen jakoyksiköt zep-tosekunnin tarkkuudella kaikille aikavyöhykkeille.

Pukki työnsi muistitikun ohjainyksikköön, sulki laitteet ja katkaisi virran ohjaamosta. Sitten hän laskeutui aluksesta.

- Aikuisetkin kunpa voisivat ja osaisivat ottaa joulun vastaan.

Hän kiersi reen, käsi kiinni rungossa ja tarkasti huolella perän puolimetriset taajuudenkorjaussiivekkeet ja keulan kiinnitysrenkaat poroa varten. Hän riisui jalkineensa, jotka lisäsivät hänen pituuttaan kymmenellä sentillä sekä pitkän punaisen takkinsa ja heitti ne ohjaamoon kuljettajan tuolille. Vielä hän irrotti tuuhean, puolimetrisen partalisukkeen ja asetti sen takkinsa päälle. Hänen oma partansa oli viiden sentin mittainen, kapea, kirjavakin; hän kampasi sen nyt huolella suoraksi.

Muori oikoi Pukin vaaleita haalareita, löysäsi olkainta, ja taputti hellästi miestänsä vatsasta.

- Jouluna aikuinenkin uskaltaa olla lapsi. Sinä viet heille lapsen katseen. Edes hetkeksi turha kireys jää. Pysähtyy maailma ja hiljenee ja rauha laskeutuu sieluun.

- Missä naava, siellä karheus.

Pukki nousi aluksen kapealle astinlevennykselle ja laski ohjaamon visiirin alas. Hän varmisti, että se naksautti lukkoon. Reunassa mustan osan alapuolella, suojalevyn alla oli runkoon upotettuna lukituksen varmistuksen kolmikulmaiset numeronäppäimet tasakylkisen kolmion muodossa – nolla ylinnä, seuraavassa rivissä kaksi, sitten kolme, alimpana neljä numeroa, kuin pieni joulukuusi. Hän odotti kunnes näppäimistön reunan valopylväs oli muuttunut punaiseksi.

Hän otti pari askelta taaksepäin ja ojensi kellokätensä kohden rekeä. Suuren, kolmionmuotoisen rannekellon kolmion kärjissä olivat numerot 12, 8 ja 4. Välituntien kohdalla oli pieni ledi, punainen valo paloi nyt yhdentoista kohdalla. Kolmion sisällä oli kaksi numeroriviä, ylimmäinen näytti minuutit ja sekunnit. Sen numerot pyörähtivät lukuun 53:00. Alimmaisena oli luku 54.12.4837. Kellon alalaidassa oli vielä kapea ruutu, jossa sekunnin osat vaihtuivat kahdeksan numeron tarkkuudella utumaisella nopeudella.

Pukki käänsi kolmiota täyden kierroksen, kuului kolme pehmyttä raksahdusta. Reki alkoi värähdellä ja haaleta kuin se olisi ollut kangastus. Pian sen läpi pystyi näkemään, ääriviivat sulautuivat sinertävään seinään, ja viidessä sekunnissa se oli näkymätön, kuin tarkka hologrammikuva olisi höyrystynyt.

- Säädin näkymättömyysajan kahdeksi tunniksi, sanoi Pukki. - Testataan kohta boona-tilaa. Että onko Safiiri huoltanut pulkan hyvin.

Muori veti Pukin syleilyynsä. Nuori tonttunainen kurkisti oviaukosta, hypähti näkyviin ja heilutteli käsiään kuin juoksisi lujaa. Hän iski silmää ja hymyili hampaat yhdessä. Kannettavan tietokoneen muotoinen laite heijasi hihnassa hänen olkapäältään.

- Tulivat Pakkasukon pojat meitä häiritsemään ja vitsiä murjomaan, nainen sanoi.

Pukki katsoi otsaansa rypistäen.

- Vastahan me Pakkasukon kanssa pari viikkoa sitten Nuijamaan rajalla kohdattiin. Siinä vuotuisessa tapaamisessamme. Onko meillä aikaa vastaanottoon, Luci?

- Venäläiset tontut niin, nainen jatkoi. - Tuomaan hyvää joulua tulivat toivottamaan tänne kauas pohjolaan. Kauan siitä onkin, kun sieltä täällä vierailtu on. Kilpailevasta firmasta. Vaikka eivät joulusta mitään ymmärräkään. Hetki pieni tapaamiseen riittää. Kerran kun nyt sieltä reissuun lähtivät, niin kohteliaita ollaan. Joululahjan kuulemma tuovat.

Pukki läimäytti huokaisten nyrkillään niskaansa.

- Sainhan jo Nuijamaalla. Oikein komean karvalakin. Taidankin antaa sen Petterille lahjaksi. Onkohan Moroz tullut katumapälle ja tuo nyt kunnon lahjan.

- Niin. Sinä sentään hopeakolpakon annoit, Luciaana sanoi eikä ollut huomaavinaanakaan Pukin suun mutristusta.

- Päästänyt ei Pakkasmuori ole Ukkoaan tänne käymään, hän jatkoi. - Ei tule nytkään ei. Kumpihan siellä oikein johtaa?

- Puhutko nyt Luciaana meistä vai heistä? Muori sanoi totisena.

Pukki mulkaisi alta kulmiensa.

- Lapsenlapsensa voisi joskus lähettää tänne, hän sanoi. - Lumineidon. Kuulisi edes joskus kohteliasta naisääntä.

Luciaana ja Muori iskivät toisilleen silmää.

- Kyllä meidän Pukkeli tietää, että Pakkasukko eli sikäläisittäin myös Basbouschka tarkoittaa naispuolista, Luciaana sanoi.

- Se on niin suunniteltu ja maailmalle harkiten julkituotu ymmärtämättömien eksyttämiseksi ja harhaan johtamiseksi, Joulupukki julisti. - Tarkoittaa sekä Pakkasukon salaista vaimoa sekä myös

häntä itseään. Saavat uteliaat mennä sekaisin, kun eivät tiedä ke-
nestä kulloinkin puhutaan. Pakkasukko viisas mies, hyvin viisas
mies. Ei anna naisväen määräillä, ei.

- Emme voi olla pitkään mukana, Luciaana, Muori sanoi. - Japa-
nista tulee pukin muorin seurue toivottamaan meille joulua. Jos-
pa muistaisivat vihjailuni ja toisivat silkkinen yukatan mukanaan.

- Rouva Santaa Kurohsu, Luciaana sanoi ja kumarteli. - Hai hai.
Hyvä nähdä jälleen. Hai hai. *Meri Kurisumasu*. Kehuneet eivät ole
aikoihin, kuinka hyvä heillä Fuji-vuorella asua on. Himoitse eivät
kai meidän uutukaista Janeenpo-vuorta. Parempi energia siellä.
Uutta kaikki olisi, rakentamaan vain kunhan pääsemme.

- Janeenpo on meidän, Muori sanoi. - Siitä emme luovu mistään
hinnasta. Onhan meidän muutettava sinne joskus. Vai onko...?

- Yukata? Mutta vastahan sinä kimonon äsken joskus heiltä sait.

- Se on jo repeytynyt ja ties missä.

Luciaana katsoi nenäänsä, kallisti päätään ja osoitti pikkusormel-
laan Joulupukkia.

- Pukkii?

Muori nauroi. Pukki katseli muualle ilmeellä, että akkojen jorinoita.

- Meidän Pekka Pettersson sen söi. Kallis maku sillä porolla. Siksi
en koskaan kehtaa aitoa kimonoa pyytää. Poro söisi senkin. Ja
saisi ähkyn, kun on niin paljon kangasta.

- Kavereilleen veisi tai lahjoa yrittäisi tyttöporon, Luciaana sanoi.

- Tarvitseekohan vaihtaa vaatteita? Mitähän sanot, Luciaana?

- Varmasti täytyy ehdottomasti ja välttämättä, sanoi Pukki.

Muori silmäili jakkuhousujaan ja värikästä villatakkiaan.

- Tykkää venäläiset tontut vihreästä kuin toukka puun lehdistä,
Luciaana sanoi. - Jos vaihdat housusi vihreiksi niin he kaappaa-
vat sinut ja pääset tästä joulurytinästä. Ja pääset...

Pukki osoitti oviaukkoa.

- Sinulla on Luciaana varmasti paljon töitä. Emme halua pidätellä
sinua enempää, emme.

- Lähtevät venäläiset nopeasti, kun ei anneta heille poronsarvijuo-
maa lahjaksi, Luciaana ilmoitti vielä ovelta ja kättään huiskaut-
taen vilahti näkymättömiin.

Muori nauroi vatsaansa pidellen, tönäisi sitten vakavana seisovaa
Pukkia. Pukin teki mieli hymyillä, mutta hän näytteli totista.

Joulupukin työhuoneesta oli yhteys vierailuhuoneeseen, huomattavasti sitä pienempään, viihtyisästi sisustettuun levennykseen, joka oli täynnä matkamuita maailmalta ja lahjoja eri kulttuureista. Kahdelta suurelta parimetriseltä näytöltä loisti hohtava tunturimaisema.

Venäläiset tontut seisoivat Joulupukin ja Luciaanan edessä. Muori ojensi heille suunnikkaan muotoiset lasit, otti viimeisen itselleen ja laittoi tarjottimen läheiselle tuolille. He kohottivat maljat.

- Akleea.

- Aakleea.

Juoma oli vaaleanpunaista, se kupli ja sen poreet poksahdellessaan kutittivat ja kostuttivat kasvoja ja nenää. Joulupukia, Muoria ja Luciaanaa se nauratti; silmiään räpsien venäläiset tontut siemaisivat juoman nopeasti ja pyyhkäisivät kasvonsa kuivaksi hihaansa. He maiskuttivat aivan kuin yrittäisivät selvittää juoman koostumusta, ja sitten nyökkäilivät pyrkien näyttää kohteliailta.

- Tämä onkin aivan sata prosentista tämä meidän bameeta, Pukki totesi. - Tiedän että teikäläiset mielellään ohentavat tätä vähintään kymmenellä prosentilla, mutta valitettavasti meillä on niin kiire töissä, ettemme ehdi nyt moiseen juhlaan. Anteeksi siis tämä vaatimattomuus.

Tontut nyökkäilivät ja mumisivat jotain epäselvää. Pukin ilme oli niin virallinen ja totinen ja tonttuja tarkkaileva, kuin poliisilla puhuteluun joutuneita pojanviikareita tutkiskeleva, että Luciaana alkoi keräillä tyhjiä laseja ja vältteli vilkuilemasta Pukkiin, ettei purskahdaisi nauruun. Hän silmäili tonttujen vierellä olevaa, miltei heidän mitaista, puolentoista metrin korkuista ja vajaan metrin halkaisijaltaan olevaa kirjavalla paperilla päällystettyä tuliaista.

Pukki laski kätensä Luciaanan harteille.

- Ilman Luciaanaa, avustajani, olisin aivan unohtanut tapaamisemme. Tämä kiire, tämä kiire... Vaikka yllättäen te tosin...

Tontut kumarsivat Luciaanalle, katsoivat mairittelevasti. Pukki ja Luciaana vilkaisivat toisiaan ilmeellä, että olipa erittäin miellyttävä vierailu. Luciaana tarkasteli tonttuja, nämä pälyilivät paljon, heidän silmänsä hakeutuivat mielellään hänen vartalolleen. Hän siirsi tietokoneensa vatsansa päälle, kannen suuri kuusipuusuiluetti tonttuihin

päin. Nämä käänsivät katseensa nopeasti muualle.

Lierihattuinen kumarteli ja sanoi:

- Kohteliaimmin esitämme anteeksipyyntöni vierailusta näin myöhäisestä. Kiitokset myös tapaaminen, että mahdollista silti. Kiire paljon meillä myös. Kiire kiire.

Muori kääntyi vilkaisemaan monitorin maisemaa, että pystyisi säilyttämään kohteliaan ilmeensä.

- Viimeksi monta vuotta, kun Pakkasukko Joulupukkia isolla lahjalla muistanut. Lahja meillä siksi ilo antaa. Tapana se kuulemma on taitaa. Joulukuuhun kohta teillä, niin kuulin.

Tontut hihittelivät ja tiirailivat naurua odotellen. Pukki ja Luciaana hymyilivät väkinäisesti. Luciaana iski Pukille silmää ja katsoi sitten nenäänsä. Pukki nauroi hassulle ilmeelle.

Tontut nyökyttelivät innoissaan.

- Häpeissään Morooz hiukan taitaa olla, kun niin pienen lahjan Pukille tapaamisellanne antoi. Siksi tästä ei tarvitse kiitosta lähettää, ettei nolostu vallan ja mieli pahaksi ryöpsähdä.

Tontut alkoivat repiä lahjan kääreitä. Muori keräili paperit ja vei ne läheisen työpöydän alle roskakoriin.

Sileä, kimmeltelevä, sylinterinmuotoinen esine oli kuin pieni tylppä avaruusraketti, kuin suuren tykin ammus. Siihen oli taidokkaasti maalattu pullea ja koristeltu, miltei häikäisten hohtava joulukuusi. Sen pienet satunnaisesti sykkivät valot tuikkivat kirkkaina mutta silmiä ärsyttämättä. Yläosassa oli kaareva, pienen kirjan kokoinen numeronäyttö, kuin kellotaulu, ja sen alla näppäimet, ne myös kuin pikkuinen joulukuusi.

Tontut katsoivat odottavina. Pukki ja Luciaana kiersivät lahjaa. Esine oli yksinkertainen mutta erittäin kaunis. He nyökyttelivät.

- Lähteä että tietää Pukki matkaan. Kello yllätyksen antaa hälyttää tunti aikaa lähtöön kun on. Lähtö taas huomenna kaksitoista kello niinhän se on? Reki valmiina jo onko?

Pukki nyökytteli kohteliaana.

- Puolelta päivin lähden. En jaksa iltasella enää yön selkään reissaamaan. Juhlikoot turistit illalla ilman minua.

- Reki valmiina jo kentällä? Nähneet emme vain.

Pukki ei oikein ymmärtänyt moista tivaamista eikä vaivautunut selittämäänäkään, että reki olikin itse asiassa seinän takana.

- Siellä, siellä se on. Omalla sektorillaan.

- Hyvä hyvä, nyökkäili tonttu. - Mihin laittaa voimme kellon? Hyvä paikka paras paikka.

Pukki haroi partaansa ja heilautti kättään epämääräisesti. Luciaana näytti seuraamaan. Tontuista kaksi nostivat kellon sen alaosan kädensyvennyksistä ja asettivat sen Luciaanan osoittamaan ja lierihattuisen myötäilemään paikkaan lähelle seinustaa, näkyvälle paikalle.

Toinen kantajista, sama joka oli tehnyt ilmoituksen lennonjohtoon, pyyhki käsiään ja sanoi "Ok."

Luciaana katsoi kysyvänä, ja tonttu ilmeettömänä takaisin. Luciaana kohautti olkapäitään ja kääntyi kelloon päin.

- Kaikki suurta siellä idässä teillä, Joulupukki sanoi vakavana.

Luciaana kumartui oikein lähelle kellon näyttöä – sivulle valahtaneet hiukset estivät muiden näkemästä hänen hymyään. Kellon lukemat näyttivät 23:00:00. Ne näyttivät sitä parin sekunnin kuluttua, ja Luciaana tönäisi kelloa. Lukemille ei tapahtunut mitään. Hän pyyhkäisi ja näpäytteli sormillaan näppäimiä, painoi niitä kämmelläänkin. Lierihattuinen tonttu hypähti kiireesti paikalle ja katsoi niin pahasti, että Luciaana peräytyi ennen kuin tonttu järkyttyisi liikaa lahjan tarvelemisesta. Hän poistui työhallin puolelle.

Pukki käänsi heille selkensä ja nosti käden suunsa eteen.

Lierihattuinen napautti kelloa, kuului heleän kaunis ääni.

- Aika kun kohta niin käynnistetään kello. Tarkka pitää tarkka olla. Harvinainen avaruusmetalli erittäin kaunis. Siitä koko kellon rakensimme, kun hennoneet emme paloiksi pieneksi laittaa. Tienneet emme mitä tehdä olisimme ensin. Ukko Pakkanen -- suonette pilan pienen anteeksi -- sen Pakkaasukko Morooz viimein tiesi. Lahja paras ystävälle parhaimmalle. Joulupukki arvostaa osaa ja arvon tietää. Kun hälytysaika umpeen mennyt, oikea kello näppäillä tästä tehdä helppo. Koodi ensin nol, nol, nol, nol, eli nollia neljä ja valmis kello. Peljästyä ei pidä hentoista raksutusta. Korvan kun lähelle asettaa kuulua se saattaa. Vanhaa tunnelmaa lisäsimme kelloon, ettei digidigiä olisi aina.

Luciaana tuli pienen tarjottimen kanssa. Kun tontut näkivät mitä tuotiin, kaksi heistä otti askeleen eteenpäin ja ojensi kätensä. Lierihattuisen katse sai heidät noloiksi ja palaamaan takaisin. Pukki jatkoi suunsa hieromista.

- Anteeksi pyydän, Luciaana sanoi, - näin kiireessä muuta emme ennättäneet. Pieni vaatimaton vastalahjamme toivottavasti teitä miellyttää. Pakkasukolle ei mitään, kun mukaan ei tullut.

Naureskellen tontut tuijottivat ja nyökkäilivät lahjoja, parinsadan millilitran kokoisia mustia pulloja, joiden ainoa koriste oli pullonkaulaan rusetoitu pikkuinen poronsarvi. Luciaana pysähtyi lierihtaisen kohdalle ja niiasi liioitellun syvään, hitaasti ja vartaloaan väännellen. Tonttu kumarsi, ja ojensi kavereilleen pullon, yksitellen ja mahtipontisen hitaasti, kutakin tuimasti silmäillen niin tehdesään. Sitten hän tarttui lujasti tarjottimeen ja alkoi vetää sitä itseään kohden, ilmeettömänä Luciaanaa tuijottaen. Pari kertaa Luciaana veti sitä takaisin, luovutti sitten ja antoi tontun pitää tarjottimenkin, suurin silmin takaisin pälistellen.

Pukki oli juuri aikeissa lähteä sivummalle nauramaan, kun kaksi naistonttua ilmestyi oviaukkoon odottavan näköisinä. Venäläiset yllättyivät, vilkuilivat toisiaan ihmeissään ja neuvottomina. Luciaana ja Muori huokaisivat ja kiittivät, pyysivät anteeksi ja lähtivät naisten mukaan. Ovelta Muori katsahti muka osaaottavasti Pukkia.

- Naisilla naisten jutut, Pukki sanoi. - Mutta nythän me päästään paremmin asiaan.

- Päästään niin päästään nyt paremmin päästään, hihitteli tonttu. Joulupukki kopautti kelloa.

- Niin. Erittäin kaunis. Kiitos. Kiitos kaunis. Tarkasti todellakin raksuttaa. Hieno idea. Onkos tämä akkuvoimainen vai jousive-toinen vai pitääkö vaihtaa pattereita joskus?

Japanilaisten tervehdystilaisuuden päätyttyä Luciaana kiiruhti takaisin Joulupukin vierailuhuoneeseen ja pysähtyi ovelle.

Hän katsoi ympärilleen, hänen iloisuutensa alkoi hiipua.

Oli täysin hiljaista. Ketään ei näkynyt.

Lahjakello oli paikallaan, sen numerot vaihtuivat pienemmiksi, mutta Pukkia eikä ketään muitakaan ei näkynyt.

- Pukki? Pukkii? Aiigijuuu?

Oli vain hiljaista, hiljaisuus oli kaikkialla, oli aivan liian hiljaista. Luciaana juoksenteli ja kurkisteli ympärilleen, kävi työsalissakin, mutta sielläkin oli vain tyrmäävä hiljaisuus.

2

Valtioneuvoston linnan istuntosalissa ympäristöministerin teki mieli tarttua kännykkäänsä. Hän vilkuili syrjäsilmillä neljää muuta paikalla olevaa, joiden sormissa oli vain papereita, ja työnsi puhelimen hiljakseen kansion alle piiloon.

Pääministeri tarkasteli liuskojaan ja vilkuili puhetta pitävää ulko-ministeriä. Ministeri puhui innottomasti, kiitti muodollisesti työ- ja elinkeinoministeriötä asian huolellisesta valmistelusta, mineraali-strategisten perspektiivien observoimisesta globaaleihin konfrontaatioihin. Ministerit kääntelivät muistioitaan kuin seuraisivat latinan-kielistä luentoa valtiontalouden vaikutuksesta maapallon ilmastoon.

Ovi avautui, ja kanslian virkamies tuli sisään. Hän riensi pitkän pöydän päähän pääministerin luo.

- Herra pääministeri.

Hän kumartui ja kuiskasi jotain.

Pääministeri oli hetken aivan paikallaan. Hän räpytteli silmiään, katsoi tarkasti virkamiestä, kuin odottaen, että tämä vinkkaisi silmää ja purskahtaisi nauruun, toivoen että tällä olisi ollut jotain muuta kerrottavaa. Sitten hän kokoili ja järjesteli papereitaan, niillä oli vaikeuksia mennä samansuuntaiseen nippuun. Hän työnteli asiakirjat

JOULUPUKKI RYÖSTETÄÄN KORVATUNTURI UHATAAN RÄJÄYTTÄÄ

Yksityisetsivä Pekka, Pukin apulainen Luciaana
sekä tekniikkatonttu Safiiri ryhtyvät
mahdottomalta tuntuvaan tehtävään

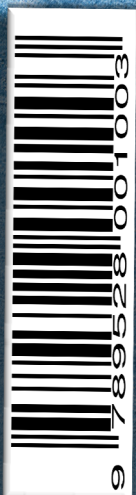
VUOROKAUSI AIKAA PELASTAA JOULU
Muuten joulu peruuntuu - ja kaikki seuraavatkin
Koko tonttumaailma vaarassa tuhoutua
Rikollinen puolimaailma pääsemässä valtaan

Korvatunturi - Gävle

Jännä, hauska, ihmeellinen fantasiaseikkailu

Pitkä ikä, tekniikan huima taso, energiat
tonttujen salaisuudet paljastuvat -
nyt ensimmäistä kertaa

Lisää kakkossivulla

84.2

